

JOULUKIRJE 2024

Hynysille ja Hynystenmielisille

SISÄLLYS

Puheenjohtajan palsta

1

Sukututkimus

2

Sukutapaaminen 2025 Imatralla

3

Liity jäseneksi

3

Hynysten sukuseuran Facebook-ryhmä

4

Hynysten sukuseuran kotisivut

4

Sukuseuran jäsenmaksu vuodelle 2025

4

Hynysten sukuseuran kesäretki 2024

5

Suomenlinnan historiaa

7

Jouluresepti

10

Joulurunno

11

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Sukuni salat

Pekka Hynynen

Televisiossa pyörii meille monille tuttu ohjelmasarja Sukuni salat, jossa selvitetään yhden julkisuuden henkilön suvun tarinoita jakson verran. Ohjelman keskiössä on juuri sukututkimus. Asiantuntijoina esiintyy myös meille tuttuja nimiä sukuseuramme tapaamisista, joissa samat asiantuntijat ovat luennoineet. Ohjelmasarjan perusteella voisi väittää, että myös Hynysten suvuista löytyy paljon mielenkiintoisia tarinoita, kun niitä vain saadaan selvitettyä ja taltioitua.

Sukuseuran hallituksessa olemme vuosien varrella miettineet sukuseuran omia Facebook-sivuja. Aina on noussut esteeksi se, että kuka osaa ja kenellä on aikaa ottaa vastuuta sivujen ylläpidosta. Viimeinkin on päästy ”tuumasta toimeen” ja sivujen ylläpitäjäksi ovat lupautuneet Mia Herm ja Aimo Hynynen. Suuret kiitokset heille! Eli Hynysten sukuseuran ylläpitämä keskusteluryhmä on toiminnassa, jonne kutsutaan kaikkia Hynysiä ja muita ns. Hyn-sukuja, jotka voivat olla samaa alkuperää. Heti ensimmäisinä viikkoina on ryhmään löytynyt jäseniä mukavasti ja keskustelu on lähtenyt vilkkaasti käyntiin. Tervetuloa tutustumaan sivuihin ja mukaan keskustelemaan.

Taas yksi toimintavuosi sukuseuran toiminnassa on loppuillaan. Kun näin loppuvuodesta miettii toimintaa, niin huomaa että moni asia menee vähitellen eteenpäin. Asiat näyttävän vaativan vähän sitä ”kypsyttelyä”. Esimerkiksi yhteistoiminta Hynösten sukuseuran kanssa on päässyt käyntiin mm. Suomenlinnan kesäretki viime kesänä toteutettiin yhteistapahtumana. Näin päästiin tutustumaan toisiimme ja keskustelemaan sukuseuratoiminnasta retken yhteydessä.

On mielenkiintoista nähdä mitä toimia sitä saadaan ensi vuonna aluilleen. Kiitän kaikkia Hynysten sukuseuran ystäviä niistä monista tehtävistä ja toimista vuoden varrella ja toivotan kaikille hyvää joulua ja toiminnallista uutta vuotta 2025!

Hynysten sukuseuran puheenjohtaja
Pekka Hynynen

SUKUTUTKIMUS

DNA-sukututkimuksen tilanne

Markku Hynynen & Raimo Hynynen

Sukuseuran kevätkirjeessä 2024 ([LINKKI](#)) esitettiin varsin hyvin missä vaiheessa ollaan Hyn-alkuisten sukujen DNA-tutkimuksessa.

Kesän aikana on varmistunut Maaningan haaran Hynysten ja lähinnä Hynnistä muodostuvan R1b haplon miehen tulo Suomeen Kannakselle. Ensimmäiset jäljet Kannaksella johtavat kevätkirjeessä kerrottuun Hyn suvun R1b haplon BY24756 edeltäjään BY24671 haploon. Niin Hynnisten, Hynysten ja muun sukunimen R1b BY24671 haplon jälkeläisen esi-isä on nykyisten arvioiden mukaan tullut Kannakselle todennäköisesti vuosien 850 – 950 välisenä aikana. Erittäin todennäköisesti vuosien 650 – 1150 välillä.

Yksi Hynysten sukuhaara on Mård-haara. Ruotsin valtakunnassa, mukaan lukien valtakunnan silloisessa itäosassa eli Suomessa, toimeenpantiin 1680-luvulta alkaen ruotujakolaitos. Siinä kukin ruotu, yleensä 2–4 taloa yhdessä, veloitettiin asettamaan sotamies armeijan käyttöön. Jos sotilas kuoli tai oli muuten kelvoton palvelukseen, ruodun oli asetettava uusi mies tilalle. Ruotu järjesti sotilaille varustuksen ja maksoi palkkaa. Ruotusotilaan perheen toimeentulon kannalta oli tärkeää, että ruotu oli vastuussa perheen tietyt ehdot täyttävästä toimeentulosta. Tätä tarkoitusta varten perhe sai käyttöönsä asumuksen (torpan). Lisämelaiset ruotusotilaat kuuluivat Savon rykmentin lisälmen komppaniaan. Tahvo Eliaksenpoika Hynynen (1730–85) oli ruodun n:o 76 palkkamies 1750–73. Hänelle annettiin sotilasnimeksi Mård, joka jäi osalle jälkeläisistä pysyväksi sukunimeksi. Nykyään puhummekin Hynysten Mård-haarasta

Kevätkirjeessä jo arvioitiin, että Hynysistä on syntynyt toinenkin sukuhaara, jossa käytetään nykyään sotilasnimistä alkuperää olevaa sukunimeä eli Hynysten Herd-haara. Pekka Hynynen (1754–1815) oli lisälmen komppanian ruodun 80 palkkamies 1779-1804. Pekka sai sotilasnimen Herd. Osa Pekan jälkeläisistä otti sukunimekseen Herdin ja osa pysyi Hynysinä. Pekan kahden pojan isälinjan kahdesta miehestä on tehty laaja ns. BigY-testi. Toinen testattu on Herd-haaraa ja toinen Hynys-haaraa. Tulos oli odotettu eli se osuu yhteen asiakirjoista tehtyjen päätelmien kanssa. Yhtenä tarkoituksena oli selvittää Pekka Herdin yhteys muihin Hynysiin. Pekan isää ei ole pystytty selvittämään asiakirjoista. Lähin yhteys testien perusteella on Mårdeihin, mutta asian selvittäminen edellyttää lisää testattavia, lähinnä Mård-haarasta.

Siikajoen Hynnisten haara on varmistunut olevan peräisin Hynysten lisälmen Paloisen päähaarasta. Pohjanmaan Siikajoella Lauri Laurinpoika Hynninen (s. n. 1682 lisälmen Paloisilla – k. n. 1730 Siikajoen Penttilässä) avioitui Penttilän lesken Kirsti Eerontyttären kanssa. Pohjanmaalla ei tuohon aikaan ollut varsinaisia sukunimiä, vaan sukunimen tilalla käytettiin sen talon nimeä, jossa henkilö kulloinkin asui. Siksi tuo ”sukunimi” vaihtui, kun henkilö muutti asuinpaikkaa. Hynysten Siikajoen haarassa käytettiin Pohjanmaalla sukunimenä Penttilä-nimeä niin kauan kun henkilö Penttilässä asui. Kun osa jälkeläisistä muutti Savon Karttulaan, Hynninen-nimi otettiin taas käyttöön. Kun Pohjois-Savossa Hynninen muuttui ajan saatossa Hynyseksi, Siikajoen sukuhaaran sukunimenä on säilynyt Hynninen nykypäiviin asti.

Kuvia Miia Hermin kotialbumista. Kuvat vasemmalta: Ilmakuva vuodelta 1963 Tetrikoskelta - käynnissä perunannosto, Tetrikoskella navetan edessä tuntematon naisihminen, Juho ja Riitta Maria Mård sekä oikeanpuolimmaisessa kuvassa Mårdin lapsia.

SUKUTAPAAMINEN 2025

Hynysten sukuseuran 18. sukutapaaminen 9.-10.8.2025 Imatran kylpylässä

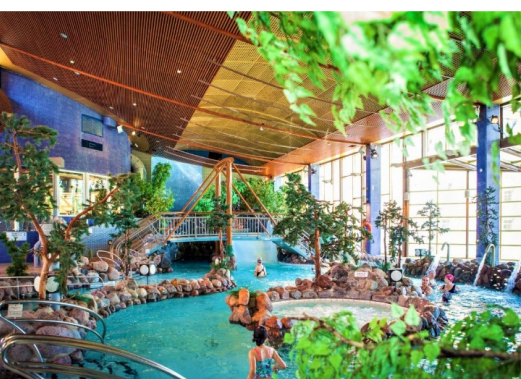
Pekka Hynynen

Hynysten sukuseuran hallitus on suunnitellut seuraavaa sukkokousta Imatran kylpylään 9.-10.8.2025.

Luvassa virallisen sukkokouksen lisäksi on mm. risteilyä Saimaalla, sukuluentoja ja kaikki perinteiset kylpylä palvelut. Varaa aika kalenteriisi!

Tarkemmin palataan asiaan kevätkirjeessä ja myös sukuseuran kotisivuilla sekä tietysti uusilla Facebook-sivuilla.

Pääset oheisen linkin takaa tutustumaan Imatran kylpylään, [imatrankylpylä.fi](https://imatrankylpyla.fi).

Kuva: Imatran kylpylä

Liity sukuseuran jäseneksi

Mikäli et ole vielä sukuseuramme jäsen, voit käydä täyttämässä Hynysten kotisivulla jäsenhakemusilmoituksen. Löydät sen kotisivuilta kohdasta "Jäsenyys - Jäsenhakemuslomake". Pääset lomakkeelle myös [tästä linkistä](#). Jäseneksi voit liittyä milloin tahansa.

Sukuseuran jäsenenä saat mm. tietoa sukumme vaiheista ja esivanhemmistasi sekä alennusta sukutapaamisista. Tarkempaa lisätietoa jäsenyyden hyödyistä saat sukuseuran kotisivuilta kohdasta "Jäsenyys", jonne pääset myös [tämän linkin kautta](#).

FACEBOOK

Hynysten sukuseuran Facebook-ryhmä Miia Herm & Aimo Hynynen

Hynysten sukuseuralle on perustettu oma Facebook-ryhmä. Voit tiedustella ryhmässä sukulaisia ja kirjoittaa tarinoita suvustasi. Vanhat valokuvat ovat erittäin tervetulleita. Ryhmässä on nyt jo yli 60 jäsentä.

Mikäli sinulla on aiheeseen liittyen kysymyksiä, voit olla niistä yhteydessä Miia Hermiin, hermmiia@gmail.com tai Aimo Hynyseen, aimo.hynynen@gmail.com

Tervetuloa kaikki mukaan liittymään!

UUTISET

3.11.2024
UUSII Hynysten sukuseuran Facebook-ryhmä
14.4.2024
Hynysten sukuseuran kevätkirje 2024
17.3.2024
Kesäretki Suomeenlinna 8.6.2024

Tervetuloa Hynysten sukuseuran kotisivuille!

Näillä sivuilla esitellään Hynysten sukujen historiaa ja tutkimusta

Hynysten sukuseura perustettiin sukukokouksessa Jyväskylän Könnkölässä 10.7.2011 ja päätös sukuseuran rekisteröinnistä tehtiin lisälmen sukutapaamisen yhteydessä vuonna 2015.

Seuran toiminnan tavoitteina on selvittää Hynysten suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuudentunnetta jäsentensä keskuudessa muun muassa joka toinen kesä pidettävien sukukokousten avulla.

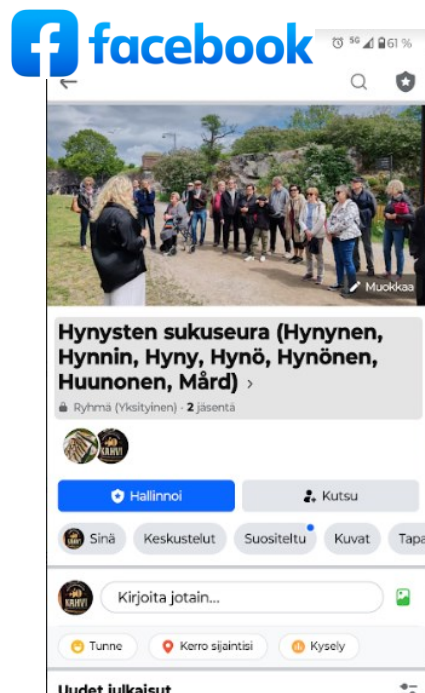
Hynysten sukuseura on tarkoitettu kaikille Hynysten jälkeläisille, puolisoille ja hynystenmielisille. Seuraan voivat liittyä myös muut sukutoiminnasta kiinnostuneet.

Ryhmät

Hynysten sukuseura(Hynynen,Hynnin,Hy...
Yksityinen · 63 jäsentä
Tervetuloa Hynysten, Hynö, Hynönen, Hyn, Hynnin, Huuosten, Mården ja Herdin suku...

Klikkaa Hynysten sukuseuran Facebook-ryhmään alla olevasta linkistä ja lähetä liittymispyyntö, [Hynysten sukuseuran Facebook-ryhmä](#)

HYNYSTEN SUKUSEURAN KOTISIVUT Pia Sotavalta

Tutustu myös Hynysten sukuseuran kotisivuihin oheisen linkin takaa www.hynysten.sukuseura.fi.

Saat sivustolta tietoa sekä sukututkimukseen liittyvissä kysymyksissä, että ajankohtaista tietoa sukuseuran toiminnasta, muun muassa sukutapaamisista.

Sukuseuran jäsenmaksu vuodelle 2025

Sukuseuran jäsenmaksu vuodelle 2025 säilyy **20 euron**a. Maksa jäsenmaksu sukuseuran tilille FI6255422320341175 viimeistään 31.3.2025 mennessä.

Merkitse maksun saajaksi "Hynysten sukuseura ry" ja laita viestikenttään koko nimesi ja kotiosoitteesi, jotta voimme tunnistaa sinut mahdollisesti muista samannimisistä henkilöistä.

Mikäli olet uusi jäsen, muistathan laittaa osoitteesi lisäksi myös sähköpostiosoitteesi ja puhelinnumerosi.

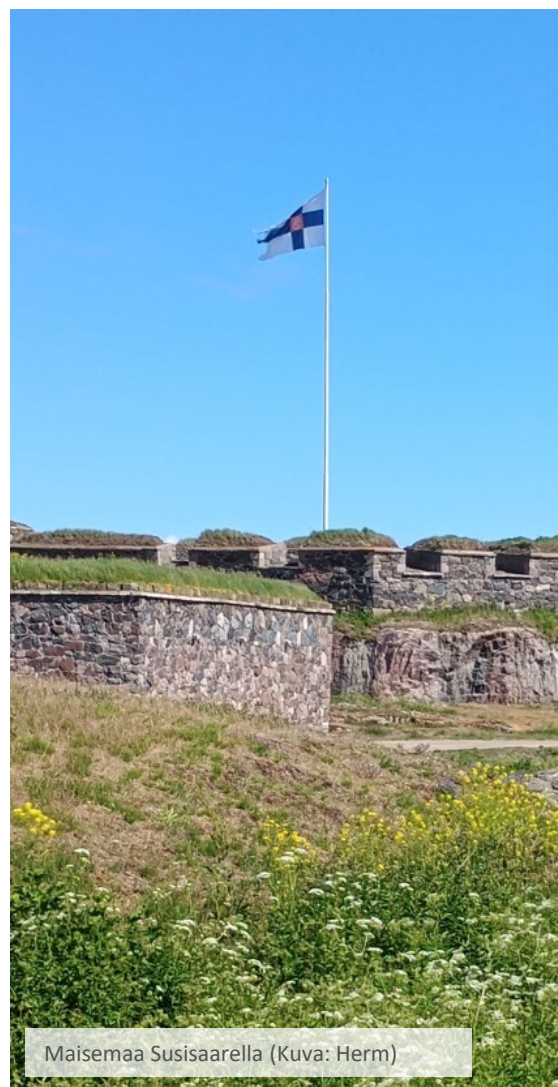
HYNYSTEN SUKUSEURAN KESÄRETKI 2024

Tunnelmia Hynysten sukuseuran kesäretkeltä

Marjatta Sirenus

Retkemme Suomenlinnaan alkoi loistavan sään vallitessa ja Helsinki tarjosi kauneimpia näkymiään jo Suomenlinnan lautalta. Kokoonnuimme Suomenlinnan museon luo ja meitä oli liki kolmenkymmenen hengen ryhmä. Suomenlinna on liitetty vuodesta 1991 Unescon maailmanperintöluetteloon ainutlaatuisena sotilasarkkitehtuurin muistomerkkinä. Oman erityispiirteensä linnoitukselle antaa sen historia kolmen valtakunnan, Ruotsin, Venäjän ja Suomen puolustuslinnoituksena. Historiallinen linnoitus näytti kaikki parhaat puolensa.

Huolimatta siitä, että muitakin kulkijoita oli, oppaamme Sanni Salmitien ääni kuului ja saimme hyvän kuvan merkittävästä paikasta kansamme historiassa. Suomenlinnaa on aloitettu rakentaa 1700-luvun puolivälissä Suomen puolustuksen parantamiseksi. Linnoitustyöt alkoivat Susiluodolla, johon nykyinen Suomenlinnan linnoitus rakentui. Nimenä oli alkuun Sveaborg, mikä kääntyi suomeksi Viaporiksi. Ruotsalainen kreivi ja sotamarsalkka Augustin Ehrensvärd suunnitteli ja johti linnoitustöitä 1771 saakka. Linnoitustöiden periaate oli suojata aluetta ulkoisilta hyökkäyksiltä ja siinä onnistuttiin 1808 saakka. Linnoitus oli aikansa suurin työmaa ja rakennustyö suoritettiin suurelta osin sotilaiden voimin ja työmiehiä oli enimmillään 6000. Rakennustöissä on käytetty myös vankityövoimaa. Asumisen olosuhteet olivat ankeat.

Maisemaa Susisaarella (Kuva: Herm)

Kuvassa alla Augustin Ehrensvärdin hauta Suurella linnapihalla (Kuva: Sirenus).

Linnoituksen vaiheissa uusi tilanne tuli Venäjän hyökätessä Suomeen 1808. Viaporin viimeinen Ruotsin vallan aikainen komendantti Carl Olof Cronstedt päätyi pian siihen, etteivät Viaporin ruutivarastot riittäneet linnoituksen puolustamiseen. Huhtikuun 6. päivänä hän suostui ehtoihin, joiden mukaan Viapori antautuisi, mikäli toukokuun 3. päivään mennessä ei saapuisi viittä linjalaivaa linnoituksen avuksi. Apua ei koskaan tullut, ja Viapori siirtyi venäläisten haltuun 3. toukokuuta 1808. Linnoituksella on myös karu historia vankilana, erityisesti Suomen itsenäisyyden alkuaikoina 1918. Suomenlinnan historiaan tiivistyy kansallinen ja valtiollinen menneisyytemme ja siitä nykyinen linnoitus on upea muistomerkki.

Merellinen saari näytti meille parhaat puolensa. Kesäinen kaunis sää loi omalta osaltaan hyvää tunnelmaa joukkomme keskuudessa. Kahvila Piper onnistui järjestämään kahvitarjoilun sujuvasti ja saimme kahvit ja pullat hyvässä järjestyksessä. Osanottajilla oli mahdollisuus tutustua myös Suomenlinnan museoon, Ehrensvärd museoon sekä Ehrensvärdin kuuluisalla haudalla. Kuninkaanportissa on Ehrensvärdin tunnettu lausahdus, joka suomennettuna kuuluu: ”Jälkimaailma, seiso täällä omalla pohjallasi äläkä luota vieraan apuun”. Myöhemmin söimme lounaan Suomenlinnan panimoravintolassa kabinetissa. Olimme kutsuneet vieraiksi Hynösten sukuseuran jäseniä ja lounaalla keskusteltiin yhteistyömahdollisuuksista ja tulevista näkymistä molempien sukuseurojen osalta.

Lähteitä

<https://kansallisbiografia.fi/kansallisbiografia/henkilo/578>

<https://www.suomenlinna.fi/linnoitus/ruotsalainenkausi/rakentaminen-alkaa/>

<https://historia.hel.fi/fi/alueet/etelainen/mortuis-suomenlinnan-verinen-historia>

Vasemmalla ylhäällä kesäretkeläisiä kuuntelemaa opasta. (Kuva: Sirenius)

Oikeanpuolisessa kuvassa obeliskimainen muistomerkki vuodelta 1951, joka on pystytetty Suomenlinnassa eri aikojen katastrofeissa menehtyneille. Muistomerkki sijaitsee Piperin puiston vieressä. Muistomerkin on suunnitellut arkkitehti Elsi Borg. Kiveen on kaiverrettu ainoastaan latinankielinen sana Mortuis (kuolleille) ja vuosiluvut 1808, 1855, 1906, 1917/1918 ja 1937. (Kuva: Sotavalta)

Vasemmalla alhaalla kuvaa Susisaaren linnoitukselta. (Kuva: Sotavalta)

HYNYSTEN SUKUSEURAN KESÄRETKI 2024

Suomenlinnan historiaa

Koonnut Marjatta Sirenius

Ruotsi menetti suurvalta-asemansa ja merkittävimmät itäiset linnoituksensa 1700-luvun alkupuoliskolla sodissa Venäjän kanssa. Suomen puolustuksen parantaminen katsottiin välttämättömäksi. Vuoden 1747 valtiopäivillä syntyi päätös rakentaa keskuslinnoitus laivastotukikohtineen Helsinkiin ja rajalinnoitus Loviisan edustalle Degerbyhyn.

Linnoitustyöt alkoivat seuraavana vuonna Helsingin edustalla sijaitsevilla Susiluodoilla, joille nykyinen Suomenlinna rakentui. Merilinnoituksen rakentaminen Helsingin edustan saarille 1700-luvun puolivälissä oli Ruotsin valtion mittavin rakennushanke. Vuonna 1750 se sai nimekseen Sveaborg, joka suomeksi kääntyi Viaporiksi. Linnoitukseen ryhdyttiin rakentamaan kuivatelakkaa, jossa rakennettiin saaristolaivaston sotalaivoja. Linnoituslaitteet rakennettiin kuudelle saarelle, joista Susisaareen tehtiin päälinnoitus. Viereisen susiluodon linnoitus nimettiin vuonna 1749 Kustaanmiekaksi kruununperillisen mukaan. Pienempiin saariin lukeutuvat Pikku Mustasaari, Länsi-Mustasaari sekä Särkkä. Saarista suurin on Iso Mustasaari.

Yllä olevassa kuvassa näkymää kuivatelakalle Suomenlinnan retkeltä. Puulavetilla tykki sekä alla olevissa kuvissa Suomenlinnan puolustusmuuristoa (kuvat Sotavalta, Herm).

Elämää linnoituskaupungissa

Ehrenswardin aikana Viaporista rakentui arkkitehtonisesti tärkeä linnoituskaupunki. Linnoitus oli väestömäärältään paljon suurempi kuin 1700-luvun Helsinki. Linnoituslaitteiden lomaan muodostettiin kaupunkiaukioita ja niistä tunnetuin, Linnanpiha, muodostaa edelleen linnoituksen keskusaukion. Ruotsin tuon ajan merkittävimpien arkkitehtien Carl Hårlemanin ja Jean Eric Rehnin vaikutus näkyy Ehrenswardin kauden rakennuksissa. Kustavilaisella ajalla Viaporin rakentamisessa korostui sen sijaan käytännöllisyys. Viaporin linnoituksen rakennustyö oli aikakauden suurin rakennustyömaa ja sen vaikutus Etelä-Suomen alueelle oli huomattava. Linnoitustyö vaurastutti erityisesti piskuista Helsinkiä. Kaupunkiin perustettiin verstaita, ja sinne asettui kauppiaa Sederholmin kaltaisia tavarantoimittajia, jotka toimittivat tarpeita linnoitustöitä varten.

Elämä Viaporissa

Rakennustyössä linnoitukseen tuodut sotilaat asuivat ahtaasti ja arki linnoitustöissä oli ankeaa. Kesäkuukaudet olivat ahkeraa rakennustyötä, mutta talveksi joukot kotiutettiin kotiseuduilleen. Linnoituksessa työskenteli runsaimmillaan noin 6000 henkeä. Suurin osa asukkaista oli linnoituksessa rakennuksilla työskennelleitä sotilaita ja siviiliväestön osuus oli pieni. Uudessa linnoituksessa kärsittiin jatkuvasta asuntopulasta. Kookkaista kasarmirakennuksista mainittakoon Nooakin arkki joka valmistui 1780-luvulla. Augustin Ehrenswardin rakennussuunnitelmaan kuului kurtiinitalojen rakentaminen – nämä linnoitteet toimivat sekä asuin- että hyötykäytössä. Viaporiin rakennettiin myös puutaloja.

Vilkasta seuraelämää ja karuja talvia

Ruotsalaisella kaudella Viapori oli kulttuurikeskus, jossa upseerit elivät vilkasta seuraelämää. Vuonna 1800 Viaporissa vierailut Daniel Clarke kuvaili innostuneesti tätä seurapiiriä: ”Viaporin upseerit asuvat varsin mukavasti ja kaikki ovat tuoneet perheensä mukanaan. Linnoituksen seuraelämä on vilkasta. Tanssiaisissa ja kutsuilla nähdään yli neljäkymmentäkin naista, ja monet heistä ovat todellisia kaunottaria”.

Ehrensward-museo toimii Suomenlinnan linnoituksen alkuperäisellä keskusaukiolla sijaitsevassa Komendantintalossa. Rakennuksen ensimmäisenä isäntänä toimi Viaporin perustaja, sotamarsalkka Augustin Ehrensward. Museon kaunis rokokoointeriööri kertoo, kuinka aatelisto asui 1700-luvulla (kuva Ehrensward –museo).

Erityisesti talvikaudella elämä hyisessä linnoituksessa oli karua. Talvella 1781 paikallismajuri Abraham de Frese raportoi siitä kuinka kaksi tai kolme sutta uhkaili hänen lemmikkikarhujaan ja suuri osa linnoituksen kissoista ja koirista päätyi susien suuhun. Augustin Ehrenswardin toimesta perustettiin erityinen lasten koulu. 1760-luvulla Viaporiin perustettiin myös laivapoikakoulu, jossa opiskeli pääosin suomalaisten sotilaiden lapsia. Ainoastaan Susisaaren, Kustaanmiekan ja Särkän linnoitusten voidaan katsoa suurin piirtein valmistuneen Ehrenswardin elinaikana.

Linnoitustöiden alkuvuosina merenpuoleisten saarien linnoittaminen oli ensi sijalla, sillä sodan Venäjää vastaan pelättiin voivan syttyä milloin tahansa, ja näin tapahtuessa vihollisen odotettiin tulevan mereltä. Tästä syystä Helsingin-puoleisen Ison Mustasaaren varustaminen jäi pitkäksi aikaa puolitiehen eikä sitä koskaan saatettu loppuun.

Viapori antautuu Suomen sodassa 1808

Viaporin viimeinen Ruotsin vallan aikainen komendantti Carl Olof Cronstedt päätyi pian siihen, etteivät Viaporin ruutivarastot riittäneet linnoituksen puolustamiseen. Huhtikuun 6. päivänä hän suostui ehtoihin, joiden mukaan Viapori antautuisi, mikäli toukokuun 3. päivään mennessä ei saapuisi viittä linjalaivaa linnoituksen avuksi. Apua ei koskaan tullut, ja Viapori siirtyi venäläisten haltuun 3. toukokuuta 1808. Sodan lopputulos oli selvä riippumatta Viaporin tapahtumista. Ruotsi oli sijoittanut suurimman osan sotilaistaan etelärintamalle Norjaa ja Tanskaa vastaan, ja Suomen puolustaminen jäi toissijaiseksi tehtäväksi. Kun Ruotsi oli sidoksissa kahdella rintamalla, Venäjän oli helppo miehittää Suomi. Viaporin linnoitus antautui toukokuussa 1808 Venäjän joukoille, ja samalla käynnistyi linnoituksen historiassa uusi vaihe. Ruotsalaisten poistuttua Viapori siirtyi laivoineen ja linnoituslaitteineen Venäjän keisarikunnalle. Linnoituksen historiasta täydempi kuvaus

Lähteet:

Suomenlinnan sivut. <https://www.suomenlinna.fi/linnoitus/ruotsalainenkausi/rakentaminen-alkaa/>

Ehrensverd-museo. https://museot.fi/museohaku/?museo_id=21096

Asemakaava-arkkitehti
Birger Brunilan
suunnitelma
Suomenlinnan
kehittämiseksi 1919.
(Kuva: Sadan vuoden
satoa,
<https://www.sadanvuoden-satoa.fi/artikkelit/suomenlinnan-suojelun-itsenaistymisen-jalkeen>)

JOULURESEPTI

Joulupulla, Joulupusu

Aimo Hynynen

Mikä on parempaa kuin kotona leivotun pullan tuoksu? Ehkä sen maku. Tai se mielihyvä, jonka leipoja saa tarjotessaan itse leipomaansa tuoretta pullaa.

Ohessa alla on ohje jouluisen joulupusun leivontaan. Voit värjätä pullataikinan ja omenahillon halutessasi punaisella värillä.

Pullataikina

5 dl	maitoa
1,5 palaa eli	tuorehiivaa
75 grammaa	
1	muna
1,5-2 dl	sokeria
1-2 rkl	kardemummaa
2 tl	suolaa
15-16 dl	vehnä jauhoja
150-200 g	pehmeää tai sulatettua margariinia tai voita

Pusupullat leivotaan helposti näin:

1. Valmista [pullataikina](#).
2. Kumoa kohonnut taikina jauhotetulle alustalle, vaivaa taikinasta pois ilmakuplat ja pyöritä taikina tangoksi.
3. Leikkaa tangosta 16 yhtä suurta palaa. Pyörittele palat pulliksi ja taputtele pullat soikeiksi levyiksi, joiden pitkät reunat jäävät keskustaa paksummiksi.
4. Laita jokaisen pullan keskelle runsas 1 tl täytettä valinnan mukaan esim. omenahillo
5. Taita taikinapalan reunat vastakkain siten, että pullasta tulee puolikuun muotoinen.
6. Sulje pullat jauhoihin kastetun lasin reunalla painamalla niin, että pullan reunaan jää reilun sentin levyinen kaistale ”huuliksi”.
7. Anna pusujen kohota leivinpaperin päällä pellillä liinalla peitettynä noin 20 minuuttia.
8. Voitele pusupullat vatkatulla munalla ja paista 200-asteisen uunin keskitasolla 12–15 minuuttia. Anna pullien jäähtyä hetki.
9. Sulata voi mikronkestävässä kulhossa. Kasta pusupullien ”huulet” voisulaan ja sen jälkeen sokeriin.

Jouluruno

Jos joulupukilta
lahjan yhden saisin
mä lumihiutaleesta pienestä,
ei joulupukki hevin uskoisi
että lahjat noi mä käyttäisin.

Jos joulupukilta
lahjan yhden saisin
mä lumihiutaleesta pienestä,
toivoisin ruokaa jokaisella
siitä kansat iloistuisi.

Jos joulupukilta
lahjan yhden saisin
mä lumihiutaleesta pienestä,
toivoisin taudit maailmalta katoaisi,
siitä kansat riemastuisi.

Jos joulupukilta
lahjan yhden saisin
mä lumihiutaleesta pienestä,
toivoisin aseet maailmalta katoaisi,
sitä kansat juhlistaisi.

Joulupukilla ei tarpeeksi tonttuja
jotta lahjat noi hoituisi
mut jos ne hoituisi
silloin joulupukki
parrastaan luopuisi.

**Hyvää joulua ja
Onnellista Uutta
Vuotta 2025!**

**Toivottaa
Hynysten sukuseuran hallitus**